

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈS, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

BERICHT.

De personen welke zich van heden aan den POSTRIJDER abonneren, zullen het blad tot Nieuwjaar GRATIS ontvangen.

TONGEREN, DEN 6 DECEMBER.

Runderpest.

Onze vrees was maar al te zeer gegrond. De runderpest heeft zich vertoond in Belgisch Luxemburg, namelijk in het gehucht van La Hailleuse, gemeente Jamoigne, in eenen stal van twaalf hoornbeesten. De plaag heeft drie dieren getroffen, die onmiddellijk werden afgemaakt, en voorzichtigheidshalve, zijn de andere insgelijks afgemaakt geworden. Men weet niets stelligs over de wijze op welke de plaag ingevoerd werd in den beoogden stal. Men heeft echter redens om te veronderstellen dat het een koopman is, die uit de besmette streken van Frankrijk kwam om in de hofstede vee te koop, die de uitwasemingen medebracht. Het is hoogst noodzakelijk dat de regering krachtige maatregelen neme, opdat er een einde gesteld worde aan allen dierenhandel naar den kant van Frankrijk.

Alhoewel de hofstede alwaar de runderpest zich vertoond heeft gansch alleen staat, is het te vreezen dat de plaag zal voortloopen, dewijl de dieren dezer hofstede zich op de gemeenschappelijke weide hebben bevonden met het vee van het dorp.

Wij ronden dan ook niet genoeg kunnen aandrigen opdat de landbouwers alle wenschelijke voorzorgen zouden nemen en zich schikken naar de onderrichtingen door het hooger bestuur gegeven.

Wij hebben geene juiste opgaven nopens den gang der ziekte in Frankrijk.

In Duitschland verdwijnt zij op verscheidene punten, om zich op anderen te vertoonen. Het getal dezer laatsten is kleiner dan dat der eersten. Ook gaat de afnemende der plaag aan den rechten Rijnsoever voort. (Akkerbouw.)

Oorlogsberichten.

Zoals wij het zegden, stond de uitval der troepen van Parijs in verband met de aanvallende bewegingen der Noorder- en Loirelegers. Dat plan was beraamd door de beide deelen des Staatsbewinds van den wederstand, en tijdig aan de opperbevelhebbers der verschillende fransche legers medegedeeld. De aanvallen moesten den 29 en 30 november plaats hebben.

Men heeft zaterdag de eerste bijzonderheden gelezen over de twee uitvallen der Parijzenaars. De depeches en tijdingen der Duitschers zelve brengen lof aan den moed en de dapperheid der fransche troepen, die tot tweemaal gepoogd hebben den knellenden stalen band te verbreken welke den aanvoer van versche levensmiddelen voor hen geheel en al afsnijdt.

Na den terug geslagen uitval langs den kant van Lhay en Chorsy-le-Roi, verleden dinsdag, hebben de Parijzenaars woensdag eene uiterste poging beproefd op al de punten der omsingeling. De generaals Trochu, Ducrot en Vinoy heronden zich aan 't hoofd der strijtkolommen, welke volgens sommige depeches ruim 100,000, volgens andere berichten, 150,000 soldaten van alle wapens telden, ondersteund door 50 veldkanonnen, het grof geschut der parijzer forten en der kanonneerbooten op de rivier de Seine.

Ten 2 ure 's nachts had de uitval der Parijzenaars plaats, en de daarop gevolgde gevechten zijn zeer hardnekkig en bloedig geweest.

Niettegenstaande den krachtadigen wederstand eens legers van 20,000 mannen infanterie en cavalerie, ondersteund door 40 tot 50 zware veldkanonnen, heeft de eerste divisie der franschen de voorposten des vijands opvolgendijk achteruit geworpen en daarna de standpunten van Minneville, Villepeau en Favrelles vermeerderd, alwaar zij den dinsdag nacht gebivakeerd heeft. De Pruisen werden met de bajonnet uit de omliggende dorpen verwijderd.

De fransche artillerie, bestuurd door den admiraal Jaureguiberry, heeft ditmaal het pruisische grof geschut tot zijgen gebracht en de Pruisen achteruit gedreven naar Poigny en Château-Cambry.

De depeches van Duitschen oorsprong blijven verzekeren dat beide uitvallen der Franschen zegepraalend afgesloten zijn geworden, en dat dezer verliezen aan dooden, gekwetsten en krijgsgevangenen zeer aanzienlijk zijn. Uit het pruisische hoofdkwartier te Versailles meldt men

nu ook dat het Wurtembergse legerkorps 40 officieren en meer dan 800 soldaten aan dooden en gekwetsten telt. De verliezen der Beierschen schijnen niet geringer te zijn. Maar wat de Pruisen niet melden, zijn de verliezen welke hun eigen 6^e legerkorps bij die tweedaagsche gevechten ondergaan heeft. Dewijl de eerste stoot telkens op dat korps gedaan werd, moet het noodwendig veel geleden hebben....

Eene depeche uit Versailles, gedagteekend van gisteren den 4 december, zegt dat prins Frederik-Karel, met de 3^e en 9^e legercorpsen, verleden zaterdag de Franschen opnieuw terug geslagen heeft bij Chevilly en Chilleur, in 't woud van Orleans, en dat hij hun twee kanonnen onttomen heeft.

Die tijding kan echt zijn; doch ons vertrouwen in de telegrams uit Versailles, die in den beginne des oorlogs vrij rechtzinnig waren, is sinds de verledene week aan 't wankelen. De koning van Pruisen geeft zijn eigene verliezen niet meer op, zooals hij 't vroeger deed; en wij moeten in de afzonderlijke rapporten der Duitsche bevelvoerende generaals een denkbeeld zoeken van de verliezen door de Pruisen ondergaan.

Wij hebben reeds gemeld dat de Beierschen en Wurtembergers elk hunne verliezen oppervlakkig schatten op 40 officieren en 800 man gedood en verwond. Eene telegram van prins George van Saksen, opperbevelhebber over het saksische legerkorps, aan koning Johann, schat de verliezen der saksische regimenten op 1,500 tot 2,000 dooden en gekwetsten.

Wij vragen derhalve, nogmaals, welke verliezen de Pruisen hebben ondergaan, en namelijk het 6^e legerkorps, welk twee malen den eersten stoot heeft bekomen van Trochu en Ducrot aan 't hoofd van 150,000 mannen en 50 zware veldkanonnen, onderwijl het vernield vuur der parijzische forten, der kanonneerbooten op de Seine en uit de bomvrije wagens langs den ringspoorweg, de gelederen der Pruisen aanhoudend verdunnen?

Het is dus een onbetwistbaar feit dat het fransch leger der Loire aanzienlijke versterkingen heeft bekomen, hetzij uit Parijs, ofwel van elders.

De gewichtige gebeurtenissen, welke in den loop der verleden week plaats hebben gehad langs de rivier de Loire en onder de vestmuren van Parijs, hebben niet alleen in Frankrijk en Duitschland, maar ook in België en Engeland eenen diepen indruk teweeg gebracht. Zij zijn natuurlijker wijze het groot onderwerp der dagbladen en bijzondere gesprekken.

De Londener Economist is van meening dat de oorlog tusschen Frankrijk en Pruisen nu maar voor goed begonnen is en dat de Pruisen verplicht zullen zijn de Franschen een tweede maal te overwinnen. Volgens dat blad, moesten de Duitschers geheel het fransch grondgebied uitgeput hebben, voor dat ze Parijs belegerden.

De uitvallen der Parijzische legers hebben den geestdrift in de hoofdstad en in geheel Frankrijk aangevuurd en nieuwe hoop ingeboezemd. Zoolang het Loireleger niet vernietigd zij, staan de Duitschers blootgesteld aan de waagkans van de belegering van Parijs op te moeten geven en terug te trekken; iets wat eene groote, schandelijke en gevaarlijke nederlaag voor hen zoude zijn.

Het valt heden nog moeilijk de waarheid te onderscheiden te midden der elkander tegen sprekende beweringen der twee oorlogvoerende partijen.

IETS OVER MAC-MAHON.

Men deelt ons eenige bijzonderheden mede over het vertrek van maarschalk Mac-Mahon naar Wiesbaden, welk wij reeds aangekondigd hebben. Zondag laatsleden, van 's morgens vroeg, kwamen te Pourru-aux-Bois, waar de maarschalk zich bevond sedert den slag van Sedan, eenige honderden pruisische soldaten met hunne officieren.

Een uur nadien verscheen een rijtuig, waarin zich een opper-officier bevond en dat vergezeld was door twee soldaten, wier wapens geladen waren. Deze officier bracht aan den maarschalk de toelating om naar Wiesbaden te vertrekken, zonder andere schriftelijke verbindingen dan van zich op 1 december bij de overheden der stad aan te bieden.

Wat den staf van den maarschalk betreft, men eische van elk der officieren, officieren, alvorens in hun vertrek toe te stemmen, dat zij aan de capitulatie van Sedan zouden aankleven. Allen weigerden. Men vroeg hun toen het woord dat zij dan ook gaven, zich dien dag voor de pruisische overheid aan te bieden, om van daar als krijgsgevangenen, onder geleide, naar Duitschland overgebracht te worden.

Dien zelfden dag, dinsdag, om 2 ure, vertrek maarschalk Mac-Mahon uit Luik naar Wiesbaden.

Berlijn, 2 dec.

De koning is woedend geweest over het gevecht van Chatillon, in welke Alvensleben gedood werd. De Garibaldisten hebben den commandant den hals afgesneden. « Ik heb geen medelijden met hem, zegde de koning; hij heeft zich laten overvallen. wat nooit een Pruis mag laten doen. Er is daar echter eene trouwe loosheid, die de Franschen duur zullen betalen. »

Ziehier eenige belangrijke daadzaken, welke door de Duitsche dagbladen medegedeeld worden: « De Duitschers denken, dat het noodig is streng te werk te gaan om de provinciën, welke door hen in Frankrijk bezet zijn, te besturen. Te Reims zijn drie geneesheeren aangehouden en naar Maagdenburg gezonden, onder de beschuldiging van vijandelijke kuiperijen. Verleden zaterdag had er te Straatsburg eene aanhouding plaats, na het eindigen van een concert, hetwelk door een beiersch muziekkorps gegeven was, en welk concert poor al de notabelen der stad werd bijgewoond. Men zegt, dat deze aanhouding in verband staat met de ontdekking van den geheimen post, welke geregeld brieven uit het binnenland van Frankrijk, voor de aanbangers van het voorloopig gouvernement, in den Elzas aubracht. »

D' Georg Horn schrijft aan de Köln. Zeitung: Hoe verler 't tweede leger in zijnen voormarsch komt, des te moeilijker worden de omstandigheden. Tot hertoe had men tegen soldaten te strijden nu begint de oorlog met de bevolking. Overvallen van enkele ordonnances, van kleine troepenafdeelingen, van proviandkolommen en postwagens staan aan de dagorde, iedere boom, kan men zeggen, wordt thans een levend wezen, niet eene lieflijke dryade, maar een vrijschutter in blauwen kiel, die er achter staat en op iederen Pruisien den verraderlijken kogel schiet; de vrijschutters hebben opgehouden een bepaalde groep der bevolking te zijn, thans is iedere boer, iedere arbeider vrijschutter, onder welke moeilijkheden de krijgsvorrichingen gebeuren, met welke gevaren de betrekkingen tusschen het in drie deelen oprukkend korps worden onderhouden, bewijzen talrijke feiten.

Het is slechts door de grootste voorzichtigheid en waakzaamheid en door het toepassen van voorbeeldige straffen, dat onze marsch mogelijk is. De fransche dagbladen roepen waak, omdat onze troepen in eene voorstad van Nemours verscheidene huizen afgebrand hebben. Dit is gebeurd uit straf, omdat in dezelfde voorstad kort te voren 47 ulanen overvallen, eenigen hunner gedood en verscheidene anderen gevangen genomen werden. De inwoners hadden de aanwezigheid der pruisische manschappen verraden en vrijschutters kwamen in den nacht en overvielen ze in den slaap.

BELEGERING VAN PARIJS.

Het is moeilijk een volledig en vast denkbeeld over de gebeurtenissen van den oorlog te hebben. De tijdingen van de twee oorlogvoerende mogendheden schrijven zich te gelijkertijd de zegpraal toe; elke van hen ontkent hare verliezen en overdrijft wellicht die van den vijand.

Sedert het gevecht van Gravelotte, is het aanzienlijkste oorlogsfeit ontegensprekelijk de uitval van generaals Ducrot en Trochu uit Parijs.

De pruisische depechen melden dezelve als bijna eene nederlaag zijnde voor deze generaals. « Tot 11 ure, zeggen zij, heeft het 6^e korps den aanval zegepraalend teruggeslagen (Dit woord zegepraalend, komt bijna in al de pruisische bulletijns voor) »

Ten 3 ure, voegen dezelfde depechen er bij, werd onze stelling op nieuw hevig aangeast; na 6 ure waren de Franschen overal teruggeslagen. » Wij trekken niets van dit alles in twijfel; doch wanneer er kwestie is van militaire operatiën, is het noodig om te weten wie zegepraalend heeft en rekening te houden van het voorwerp der beide legers, dit is te zeggen van het militaire doel, hetwelk elk van hen beoogde.

Hier was het doel van het fransche leger stellig den blokus te forceeren en buiten de muren van Parijs een observatie-leger te plaatsen, ten einde de belegeraars te kunnen verontrusten en des needs de hand aan het Loire-leger te leenen. Wat de Pruisen betreft, deze hadden ten doel, het gelukken van dezen uval te beletten.

De pruisische depechen, welke wij hooger aanhalen, zijn niet volkomen duidelijk over dit belangrijk punt.

De duidelijkste is de fransche depeche, welke den 1° december, ten 3 ure 's namiddags zegde: » Generaal Ducrot heeft den 30 november eenen uitval gedaan met meer dan 100,000 man.

» Hij is over de Marne getrokken en is volkomen gelukt. »

Het schijnt ons toe, dat men tusschen deze beide gezegden niet moet aarzelen.

Den vijand teruggeslagen, zegt niet veel. De kwestie, welke niet in de pruisische depeche, gedagteekend Versailles, uitgelegd wordt, is die van den uitval van den uitval door generaal Ducrot. Hij kan bij het aantasten der stellingen van het pruisische leger teruggeslagen zijn; doch indien hij er in gelukt is over de Marne te trekken en zijn leger buiten Parijs te houden, heeft het zijn doel bereikt en dan heeft hij het recht te zeggen dat hij zegepraalend heeft.

Indien hij, integendeel gedwongen werd binnen Parijs terug te keeren, dan heeft hij de nederlaag bekomen.

De fransche depeche, gedagteekend Tours, 2 december 6 ure 50 minuten 's avonds, schijnt ons toe te bewijzen, dat generaal Ducrot wezenlijk gelukt is, want zij zegt:

» Het dagorde van generaal d'Aurelles de Paladine zegt, dat het leger van Parijs door de pruisische liniën is geslagen en dat generaal Ducrot, aan het hoofd van zijn leger, tegen den vijand is opgerukt, met dien moed, van welke 't leger van Parijs het voorbeeld gegeven heeft. »

Deze daadzaak is door de laatste fransche depechen bevestigd, welke bekennen, dat Brie en Champigny, twee dorpen gelegen aan 't uiterste einde van de kromte, welke de Marne tegenover de forten Vincennes en Nogent vormt, in 't bezit zijn van 't fransche leger, hetwelk eenen uitval uit Parijs gedaan heeft. Wanneer men de kaart raadpleegt; schijnt het stellig, dat het parijzer-garnizoen des needs het leger van generaal Ducrot kan versterken, dewijl dit garnizoen, bij zijne uitvallen door het geschut van de beide hooger aangehaalde forten en dat van Charenton, zou beschermd worden.

Wat er van dit laatste punt ook zij, de uitval stelt wezenlijk een aanzienlijk voordeel daar. Welnu, de vereniging der beide machtige legers achter de belegeraars, welke tegenover hen nog ontzachelijke krijgsmachten binnen Parijs hebben kan op zekeren oogenblik tot de opheffing van het beleg leiden.

Laten wij wachten, want alles is nog niet duidelijk genoeg, om definitief uitspraak te doen.

Te St-Quentin hebben 12 hulansen de vlucht moeten nemen voor den aanval der vrouwen en kinderen met steenen gewapend.

Laatste tijdingen.

Het Fransche leger der Loire heeft eene nieuwe nederlaag ondergaan. Dit wordt ten minste gemeld uit het pruisisch hoofdkwartier van Versailles. Na de Franschen uit de dorpen Chilleurs en Chevilly serjaagd te hebben, heeft prins Frederik-Karel met den groothertog van Meklemburg zijne aanvallende beweging voortgezet. Na eenen strijd van twee dagen, hebben de Pruisen zich meester gemaakt van de statie van Orleans alsook van de voorstad St. Jan. De Pruisen hoopten zich s'anderendaags van de gansch stad Orleans meester te maken.

Is deze tijding echt? Wij durven het niet zekereren. Wij geven het nieuws zooals de Pruis het zelf bekend maakt en men weet dat koning Wilhelm niet zeer scrupuleus is om zijne nederlagen in overwinningen te veranderen.

Wij hebben gezegd dat maarschalk Mac-Mahon langs Luik was getrokken, komende van Pourru-aux-Bois, om zich naar Wiesbaden te begeven. Het bevel om te vertrekken was hem zondag gegeven geworden door den plaatsbevelhebber der stad Sedan. Een geleide van een escadron ulanen, heeft den maarschalk tot aan de grens vergezeld. Het vertrek des hertogen van Magenta in het laatste toneel van 't bloedig drama van Sedan.

— Gisteren was het 19 jaar geleden dat te Parijs de beruchte staatsanslag plaats had, die den val van de republiek en de aankomst van het tweede keizerrijk voor gevolg had.

— De wellevende advocaat. — Een advocaat, pleitende voor een hof, waarvan verscheidene raadsheren in slaap waren gevallen, hield eensklaps in het midden zijner rede stil.

— Wat is er, Meester, vroeg een raadsbeer, die wakker gebleven was.

— Ik vrees, antwoordde de advocaat, dat ik den slaap van die heeren zal stooren.

— Een dronkaards antwoord. — Gij hebt ongelijk zoo veel te drinken, zegde men tot eenen man, die dronken was; het bier doet u bij elken stap waggelen.

— Ik heb geen ongelijk van te drinken, antwoordde de dronkaard; maar ik heb ongelijk van te gaan, als ik gedronken heb.